

rører Loven af 7. August 1914, vilde det være heldigt at faa Rigsdagens Medvirken, og navnlig at faa en Ordning ved Lov af saadanne Bestemmelser, som man maatte mene fortjente at opretholdes i en længere Fremtid. Jeg er derfor tilfreds med de Udtalelser, Indenrigsministeren fremsatte forleden om, at om et Par af Bestemmelserne, nemlig Bestemmelserne vedrørende den saakaldte Vareaafer og Bestemmelserne vedrørende Kædehandel, vilde han forelægge Lovforslag.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg finder Anledning til at udtale. Jeg anbefaler i øvrigt alle at stemme for Lovforslaget.

Ordføreren (Hauge): Ogsaa jeg kan anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, efter at de Ændringer er vedtagne, som Udvalget var blevet enigt om. Naar jeg anbefaler at stemme for Lovforslaget, er det, fordi jeg mener, at saaledes som det nu foreligger til Afstemning, er det brugeligt. Vi har intet at indvende imod, at Rigsdagen i saa vid Udstrækning, som det er praktisk, kommer til at beskæftige sig med de forskellige Foranstaltninger, der nødvendigt maa træffes. Forholdet har jo ogsaa været dette, at en Mængde Sager Tid efter anden førtes frem til Afgørelse her i Rigsdagen. Det er altsaa i og for sig ikke noget nyt, her søges praktiseret. Jeg har fremdeles den Opfattelse, som jeg ogsaa har givet Udtryk ved tidligere Forhandlinger her, at det aldeles ikke var paakrævet paa nærværende Tidspunkt at ændre de Regler, hvorefter saadanne Foranstaltninger, som paakrævedes, blev truffet. Men efter at der var fremsat stærke Ønsker derom fra den anden Side, har vi indvilget i at forhandle om, paa hvilken Maade saadanne Ændringer skulde ske, paa hvilken Maade en Afviklingslov skulde tilvejebringes, og jeg kan ikke se rettere, end at den Overenskomst, der nu er sluttet, ikke er anderledes, end at vi godt kan være tjente med den, og at vi kan have Haab om, at Arbejdet kan foregaa i hvert Fald nogenlunde uden Forsinkelse ogsaa i den kommende Tid. Det vil naturligvis bero paa med hvilken Beredvillighed det 8-Mands Udvalg, der skal ned sættes i Henhold til Lovforslagets § 1, vil arbejde. Som jeg allerede har sagt, tror jeg, at dette Udvalg, hvis det skal gaa til Bunds i Sagerne, vil faa et Arbejde, der ligger langt over, hvad Udvalg i Almindelighed kan paatage sig af Arbejde her i

Rigsdagen. Men jeg har paa den anden Side ogsaa fremhævet, at det ikke var nødvendigt for dette Udvalg at gaa i Enkeltheder, saaledes at det skulde være i Stand til fuldt ud at gøre Rede for Sagernes Sammenhæng fra først til sidst, men at det kunde nøjes med at skaffe sig et Overblik over Forholdene og fortsat lade det være den overordentlige Kommission, der forbereder Arbejdet og giver Sagerne en saadan Form, at Ministrene kan forelægge dem for Udvalget. Jeg haaber, at Arbejdet, trods de ændrede Forhold, der nu bliver at arbejde under, fremtidig maa kunne foregaa paa en saadan Maade, at der ikke sker Forsinkelse til Skade for Befolkningen.

Med disse Ord kan jeg anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Birck: De Oplysninger, den højtærede Finansminister forelagde os i Statslaansudvalget, var af den Art, at Mindretallet her ikke mente at være berettiget til vedblivende at indrømme Regeringen den absolutte Myndighed, som Loven af 7. August 1914 hjemlede de Herrer. Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, opstillede derefter følgende Fordringer, som det har fastholdt under hele Krisen. For det første: Loven af 7. August 1914 skal afløses af en Afviklingslov, der forbereder normale Tilstande. Afviklingsloven foreligger her. For det andet: Statslaanet maa ikke bevilges, før Afviklingsloven foreligger. I denne Henseende maa jeg gøre opmærksom paa, at Enighed om Afviklingsloven blev opnaaet Søndag Aften, Mandag vedtoges Statslaanet. For det tredje: Rigsdagen skal have sin konstitutionelle Myndighed tilbage, som den havde bortdelegeret til Regeringen. Dette er sket ved, at hvert Ting har faaet absolut Veto overfor nye Bestemmelser straks, overfor gamle Bestemmelser fra den 1. September. For det fjerde: Retten til at prisregulere og rationere skal tidsbegrænses. De to Datoer, den 1. April og den 1. September, indeholder en saadan Begrænsning. For det femte krævede vort Parti, at der vedblivende skal være en prisregulerende og vedblivende en rationerende Myndighed, idet vi, uagtet vi er Modstandere af vilkaarlige Indgreb, dog vedblivende hævder, at Regulering af Varepriser og Varefordeling er nødvendig, og den Lov, der her skal vedtages — det maa den høje Regering sikkert indrømme —, muliggør det for Administrationen dels alene, dels sammen med Udvalget, eventuelt